

کار می‌کند؛ تازه آمار تفکیک کنندگان شده است ۱۰ درصد جامعه!

کمی مکث می‌کند و بانش خنندی تلخ ادامه می‌دهد: شمادر آمریکابرای خریدیک مک‌دونالد می‌توانی مقداری زباله تفکیک کنی و به جای پول به‌رستوران‌های مرکزی مک‌دونالد پرداخت کنی! یعنی شمادر آمریکا اصلاً از گرسنگی نمی‌میری. یادر آلمان زمانی که افراد بر خوردار جامعه، نوشیدنی شیشه‌ای می‌خرند، آن را کنار سطل زباله می‌گذارند که یک فقیسر آن را ببرد و بازیافت کند و پول بگیرد. اما اینجا کسی که زباله جمع می‌کند، باید از دست پلیس فرار کند؛ از دست پسماند فرار کند؛ از دست مردم هم باید فرار کند. حتی اگر او را بگیرند، ۵۰ هزار تومان جریمه‌اش

چاپ برشور و ظرف‌های جمع‌آوری سر بطری است. به همین منظور مادر گروه آرتوان که حدود ۶۰-۷۰ نفر هستند، طرحی به نام «همدلی» داریم که ماهانه هر کسی، هر میزان در توانش باشد، واریز می‌کند و همین می‌شود هزینه تهیه ظرف‌های جمع‌آوری. در کنار این کار گروه، کار گروه دیگری به نام «مهربان تر باشیم» نیز وجود دارد که هدف این کار گروه این است که خانواده‌هایی را که به آن‌ها ویلچر می‌دهیم، شناسایی و تحت پوشش قرار دهد.

«برخی می‌گویند شما حقوق می‌گیرید؟ فکر می‌کنند سر بطری‌هایی که به ما می‌دهند حقوق ماست.» می‌گوید: این حرف‌ها برای ما اهمیتی ندارد چرا که هدف ما بالاتر از این حرف‌هاست.

می‌گوید: دمای ذوب سر بطری ۱۶۵ درجه است که با دمای ذوب خود بطری ۲۳۰ درجه متفاوت است و زمانی که این دوتا همدیگر ذوب شوند و وارد چرخه بازیافت گردند، کیفیتی را که اگر جدا از هم ذوب می‌شدند، داشتند، ندارند و کیفیت مواد بازیافتی را پایین می‌آورند. اما هدف ما از جمع‌آوری سر بطری بیشتر فرهنگ‌سازی تفکیک زباله از مبدا است؛ علت تفکیک نیز همین مسئله است.

خانم رضازاده نیز از اعضای دیگر فعال گروه است که زحمت هماهنگی این گفت‌وگو را کشیده است و این مکان هم در اصل متعلق به همسر اوست. او در همین خصوص می‌گوید: در اداره بازیافت، نیروی انسانی به کار گرفته می‌شود تا سر بطری را از خود بطری جدا کنند. حتی دستگاهی در همین زمینه وجود دارد که آب زیادی هم مصرف می‌کند.

یک اتاق ۳ در ۴ سر بطری، برابر با خرید یک عدد ویلچر!

میزانی در پاسخ به سؤالی مبنی بر اینکه چه تعداد سر بطری نیاز است تا یک عدد ویلچر تهیه شود، می‌گوید: باید ۱۵۰ هزار سر بطری، معادل یک اتاق سه در چهار به صورت پر، جمع شود تا به قیمت یک ویلچر برسد. البته دو سال پیش قیمت یک ویلچر ۱۸۵ هزار تومان بود که الان ۳۵۰ هزار تومان شده است. سر بطری هم کیلویی ۱۲۰۰ تومان بود که الان ۱۴۰۰ تومان شده است. البته پول آن را هم بعد ۶ ماه می‌دهند و این باعث می‌شود بچه‌ها از جیبشان مایه بگذارند. کمی نگاهش را به پایین می‌کشانند و با حالتی همراه با تأسفاد ادامه می‌دهد: اگر امروز اینجا هستیم، دلمان به حال خودمان و شهرمان می‌سوزد، ما معمار فقی و یار سازمان پسماند هستیم؛ اما این تفکر در سازمان پسماند دوره قبل، نسبت به ما وجود نداشت و ما را رقیب خود می‌پنداشت. ما هم اهل مدارا هستیم اما با ج نمی‌دهیم، به همین دلیل خودمان رفتیم و راهمان را پیدا کردیم؛ مشتری خصوصی هم پیدا کرده ایم و کارمان راه‌آه می‌اندازیم.

دلمان برای زمینمان می‌تپد و آرام نمی‌گیرد

سخت است میان این همه‌های وهوی روزمره امروز سری پردغدغه داشته باشی و دلت برای مادر زمین و نسل‌های آینده تپد اما ترانه تنها یاور که رقیب خود پندارند. «قبلاً یک گالری برگزار می‌کردیم با چه عظمت! دریغ از یک نفر مسئول. حتی سری هم به ما نمی‌زدند. اما الان در مورد کارهای محیط زیستی وضعیت بهتر شده است و این خودش قدم مثبتی در این زمینه است. اوضاع دارد خیلی بهتر می‌شود، امیدواریم که بهتر از این هم بشود». وقتی از تأثیرگذاری در میان مردم از او می‌پرسیم، قلعه حسن، عضو دیگر این گروه رشته کلام را در دست می‌گیرد و می‌گوید: ۲۰ تن سر بطری در این دو سال و اندی جمع کرده ایم؛ یعنی تقریباً ۸ میلیون سر بطری. اگر مشهد ۴ میلیون نفر هم جمعیت داشته باشد در این دو سال فعالیت ما هر سال، هر نفر فقط یک در بطری به ما داده است. با همین یک در بطری در یک سال ما حدود ۴۵ ویلچر برای معلولان نیازمند تهیه کردیم. شما فکر کنید این یک دانه در سال بشود یک سر بطری در ماه، یا یک سر در هفته؟ چقدر بیشتر می‌توانیم تأثیرگذار باشیم و به یاری نیازمندان بشتابیم؟

در همه جای شهر هستیم

«مادر حاشیه شهر هم مدارسی داریم که در این زمینه فعال هستند. از روستای فارمد گرفته تا روستای ازغد». این را میزانی می‌گوید و وقتی می‌پرسیم هزینه‌ها از کجا تأمین می‌شود؟ می‌گوید: بیشتر هزینه‌های ما همین تبلیغات و

می‌کنند!

یک لحظه بیکار نمی‌نشینیم

حاتمی که دغدغه همسرش را به خوبی درک می‌کند در تأیید صحبت‌هایش می‌گوید: یکی از دوستان که در آلمان زندگی می‌کند، می‌گوید ما باید زباله‌هایمان را اتوکشیده تحویل شهرداری بدهیم. الان اصلاً کسی زباله را تفکیک نمی‌کند. اگر هم تفکیک کند فلز یا کاغذ و شیشه همه با هم است. دوباره میزانی که غیرت محیط زیستی‌اش بالا زده است، وسط حرف‌هایمان می‌آید و می‌گوید: وقتی من تصادف کردم بچه‌ها گفتند، نمایشگاه را به تعویق ببندا زیم؛ گفتیم نه. اتفاق برای من افتاده است و من باید خودم را برسانم؛ نه اینکه برنامه را تغییر بدهیم. حتی همسر من وقتی به بیمارستان آمد، به دنبال گرفتن لوگوها از من بود تا کار نمایشگاه به تعویق نیفتد.

۱۰ ساعت تفکیک زباله برای ۱۰ هزار تومان

مدیر گروه آرتوان می‌گوید: شاید باورتان نشود اما کسانانی را سراغ داریم که روزانه ۱۰ ساعت در زباله‌های سطح شهر می‌گردند تا کارخانه پسماند برای تفکیک زباله‌هایشان ۱۰ هزار تومان به آن‌ها بدهد. وقتی این‌ها را می‌بینیم، افسوس می‌خوریم که نمی‌توانیم کاری برایشان انجام بدهیم؛ چون خودمان درگیر مسائل ابتدایی و بدیهی کار هستیم؛ در حال حاضر ۲۰ مکان در سطح شهر پر شده و ما نتوانستیم جمع‌آوری کنیم؛ چون تا وقتی فکرمان درگیر مسائل اولیه و ابتدایی است، نمی‌توانیم روی این گونه مسائل تمرکز کنیم.

از ۲۳ تا ۲۸ به صرف نمایشگاه در جهاد دانشگاهی

آخر گفت‌وگوست، به نشانه تمام شدن صحبت‌ها دستم را به سمت وسایل خبرنگاری‌ام می‌برم که با خنده می‌گوید: کجا؟ تازه مهم‌ترین قسمتش مانده است! می‌گوید: قرار است تابلوهای هنری ساخته شده از سر بطری‌هایشان را از همین امروز در نمایشگاهی در معرض دید عموم قرار دهند. «نمایشگاه گروه آرتوان، از امروز تا پنجمین ۲۸ ماه

جاری در نگارخانه فردوسی جهاد دانشگاهی در سهرای ادبیات برگزار می‌شود. در این نمایشگاه از مسئولانی چون قاسم تقی‌زاده خامسی، شهردار مشهد، محمدرضا حیدری، رئیس شورای اسلامی شهر مشهد، هادی یختیاری، معاون فرهنگی و اجتماعی شهرداری مشهد، مجید خرمی، مدیرعامل موسسه شهرآرا، صالحی، مدیرکل محیط زیست استان، ساسان نورین مقدم، شهردار منطقه ۹ و... دعوت کرده ایم که حضور برخی از آن‌ها مانند امیر شهبلا، رئیس شورای شهرستان مشهد قطعی شده است.»

حال دیگر آن نگاه اولیه‌مان نسبت به این گروه عوض شده است و با جرئت می‌گوییم که «آرتوان» گروهی مردمی است که هدفش فرهنگ‌سازی در مسائل زیست‌محیطی و انرژی‌های طبیعی است و درآمد حاصل از فروش سر بطری‌ها و نمایشگاه‌هایش هم صرف کمک به نیازمندان می‌شود.

برای پیوستن به این گروه پردغدغه کافی است هر نفر از ما از همین امروز فقط یک سر بطری برای بهتر شدن حال زمین و کمک به نیازمندان کنار بگذاریم و آن را به نزدیک‌ترین مکان جمع‌آوری در سطح شهر بدهیم.

رای پیوستن به این

گروه پردغدغه

کافی است هر نفر

از ما از همین امروز

فقط یک سر بطری

برای بهتر شدن

حال زمین و کمک

به نیازمندان کنار

بگذاریم و آن را به

نزدیک‌ترین مکان

جمع‌آوری در

سطح شهر بدهیم